

טבלאות חזרה על סדר השו"ע
- חלק חושן משפט -

						דין מכירת שטרות ואונאתן	סו
						דין שמיטה ופרוזבול	סז
						דין שטרות העשויות בערכאות עובדי כוכבים	סח
						דין הוציא עליו כתב ידו מקיים או בלתי מקיים, ודין טענת פרעתי ומודה מקצת	סט
						דין מלוה על פה, ואם אמר ליה	ע
						לוה שהאמין למלוה בעל פה, למה מועיל באמנות	עא
						המלוה על המשכון, והרבה דיני משכנות	עב
						כמה זמן סתם הלואה, וכמה פרטי דיני הלואה	עג
						באיזה מקום ניתנה מלוה לפרוע, וסדר הפרעון	עד
הלכות טוען ונטען							
						אם המלה הלה צריך לבדד הטענת (כל דיני המחייב שבהם הן החוזה א מדרבנן, מי שאינו יכול לשבע, כל שטען החובע ונטבע בו ושמן)	עה
						אחד שלוח משנים בעל פה מזה ק' ומזה ר' וכל אחד תובע ר'	עו
						דין ב' שלוח מאחד, ודין שותפין שלוח אחד לבדו	עז
						הטוען שפרע תוך הזמן	עח
						דין האומר	עט
						באיזו ענין טוען וחוזר וטוען	פ
						אם הודה מעצמו, מתי יכול לומר	פא
						דין שטר שאינו מקיים, או מקיים שהלוח טוען	פב
						דין מלוה שהודה בשטר שהוא מזויף	פג
						הפונם או פחת שטר, או עד אחד מעיד שהוא פרוע	פד
						הוציא שטר חוב עליו והלה טוען שמכר לו שדהו	פה
						ראובן נושה בשמעון ושמעון בלוי, מוציאין מלוי ונותנין לראובן	פו
						דיני שבועת היסט ושבועה דאורייתא	פז
						דיני כפירה והודאה, ושתהא ממין הטענה	פח
						שהשכיר נשבע ונוטל	פט
						הנזקין נשבעין ונוטלין, כגון הגנזל והנחבל, ודין המביא כלים מבית בעל הבית והוא אומר	צ
						חנוני נשבע ונוטל, ודין פנקסים	צא
						דין החשוד על השבועה	צב
						דין שבועת ספק ושבועת השותפין	צג
						דין גלגול שבועה	צד
						איזו שבועה נשבעין על קרקעות, ודין הקדש בזמן הזה	צה
						חרש שוטה וקטן איזו שבועה נשבעים, וגם אשת איש	צו
הלכות גביית מלוה							
						להלוות לעני ושללא לנגש, ושללא לחבול כלי אוכל נפש ואלמנה, והשבת העבט, ודין הסידור	צז

						פסולי עדות מחמת קורבה, ואשה ועבד	לג
						עדים הפסולים מחמת עבירה	לד
						פסול סומא וחרש, שוטה וקטן	לה
						רבים שהעידו, ונמצא אחד מהם קרוב או פסול	לו
						הפסולים מחמת הנאה	לז
						קצת דיני הזמה	לח
הלכות הלואה							
						כתבין שטר ללוה בלא מלוה, ועל איזה הודאה כתבין	לט
						דין המחייב עצמו לחבירו	מ
						דין מי שנמחק או אבד שטר חובו	מא
						שכותבין השטר בכל לשון, ודין אם אין המטבע מפורש בו	מב
						שצריך לכתוב זמן בשטר, וכל דיני האיחור והקדימה בפרטות	מג
						דין חזרת השטר בשטה אחרונה, וכיצד מקיימים המחק והתלוי	מד
						שהעדים צריכים לקרות מקודם השטר, ודין שטר הבא על הנייר ועדיו על המחק	מה
						העדים שאמרו	מו
						מי שטען אמנה הוא או פרוע	מז
						שכותבין טופסי שטרות	מח
						שיכירו העדים שם הלוה והמלוה, ודין טעות השמות והסכים	מט
						שטר שכתוב בו	נ
						שטר שאין בו אלא עד אחד, או אחד מהם פסול	נא
						שטר שיש בו רבית או קרוע	נב
						שלא לשנות השטר	נג
						דין אסמכתא, ואם כותבים שובר, וכיצד כותבים אותו (ודין פרעון ע"י שובר)	נד
						דין מי שפרע מקצת חובו והשליש שטרו	נה
						דין שלישות	נו
						דין שטר פרוע	נז
						מי שהוציא שטר חוב על חבירו, וטענות סטראי	נח
						שטר מקיים והלוה טוען פרוע והמלוה אומר איני יודע	נט
						דין שעבוד מטלטלי אגב מקרקעי, ודין שעבוד דבר שלא בא לעולם	ס
						כמה דינים מענין שטרות	סא
						דין אשה הנושאת ונותנת בתוך הבית	סב
						מי שהועד עליו שמחזר אחר זיוף	סג
						נפקד שרצה לעכב בחובו שטרות הפקדון	סד
						דין שטרות שנמצאו, ודין שובר שנמצא ביד שליח	סה

הלכות דיינים							
						מניי השופטים בארץ ובחוצה לארץ	א
						בית דין מכין ועונשין לצורך שעה	ב
						בכמה דיינים דנין	ג
						כיצד אדם עושה דין לעצמו	ד
						באיזה יום דנין ובאיזה זמן ביום	ה
						על כמה דנין	ו
						מי ראוי לדון, והפסולים מחמת שנאה וקורבה	ז
						שלא למנות דיינ שאינו הגון, וגודל שכר הדיין ועונשו	ח
						שלא ליקח שוחד, והתרת שכר בטלה	ט
						להיות מתון בדין ושימלך בגדול ממנו	י
						כיצד ממנינים לדין ועל פי מי	יא
						דיין שבאו לפניו רך וקשה, וכל דיני פשרה	יב
						כיצד בוררים הדיינים כשאין בעלי דינים מסכימין יחד	יג
						אם אחד מבעלי דינים אומר	יד
						איזה דין דנין תחלה ודין דין מרומה	טו
						כמה זמן נותנין להביא ראיה, ודין הטלת חרם	טז
						להשוות הבעלי דינים בכל דבר	יז
						כיצד נושאים ונותנין בדבר, ושהולכים אחר הרוב	יח
						כיצד נותנין הפסק, וסדר כתיבתו	יט
						עד מתי יכול להביא ראיה לסתור הדין	כ
						מי שקבל עליו להשלים הדין ליום ידוע, ונאנס	כא
						מי שקבל עליו קרוב ופסול, ודין שבועה והפוכה	כב
						עד מתי נאמן הדיין לומר לזה זכיתי	כג
						שנוקדין לתובע תחלה	כד
						דיין שטעה, מתי חוזר ומתי משלם	כה
						שלא לדון בדיני עובד כוכבים	כו
						שלא לקלל דין ולא שום א' מישראל	כז
הלכות עדות							
						כיצד מאיימין העדים, ואין מקבלין עדות שלא בפני בעל דין	כח
						שלא יוכלו העדים לחזור	כט
						אין עדי ממונות צריכין דרישה וחקירה, וצריך להיות עדות שלם	ל
						דין הרבה כתי עדיות	לא
						המודה בפני עדים, שיאמרו דברים כהוייתן; ואם אמר	לב

					צח	סדר גביית החוב, והמבקש זמן לפסול שטר, ואם לא בא בזמנו
					צט	כיצד משביעין ללוה אם יש לו, ומחרימים מי שיועד לו נכסים, ואם הוא כשר או רמאי, ואם נתן שלו במתנה
					ק	המבקש זמן לפרעונו, כמה זמן נותנים לו, ואם לא בא בזמנו, והמסרב צווי בית דין
					קא	מגבין לבעל חוב מעות או מטלטלין, ואם מלה מעותיו בעובדי סככים, ואם יש עליו חובות לעובדי סככים
					קב	מאיזה קרקע מגבין החוב לבעל החוב
					קג	שמיין קרקע של לוה, ואם טעו בשומא, ושומא הדרה לעולם
					קד	דין ב"ח מאוחר שקדם וגבה מקרקעי או מטלטלי, ומלה ע"פ מוקדמת קודמת למלה בשטר
					קה	דין התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים, ונפקד שתפס הפקדון בשביל הבעל חוב
					קו	דין הבא ליפרע שלא בפני בעל חובו
הלכות גביית חוב מהיתומים						
					קז	כופין את היתומים לפרוע חוב אביהם
					קח	באיזה ענין נפרע מלוה מיורשים, ואיזה שבועה אדם מוריש לבניו
					קט	מכריזין על נכסי יתומים
					קי	אין נזקקין לנכסי קטן
הלכות גביית חוב מנכסים משועבדים						
					קיא	דין מלוה בשטר גובה ממשעבדי, והמלוה על פה
					קיב	אין בע"ח טורף מהמשועבדים ממה שקנה
					קיג	אין בעל חוב טורף ממטלטלים המשועבדים
					קיד	דין בעל חוב עם הלוקח אם יכול לדחותו אצל הלוה
					קטו	דין הפירות והשבח בטורף מלוקח ויתומים
					קטז	כיצד כותבין לו הטירפא
הלכות אפותיקי						
					קיז	דין העושה שדהו או עבדו אפותיקי
					קיח	הכותב ללוקח שני
					קיט	המוכר כל שדותיו, ולוה שהתנה שיגבה מן העידית
					קכ	הזורק חובו סתם, או בתורת גיטין, וזרקו ונאבד
הלכות העושה שליח לגבות חובו						
					קכא	השולח חובו על ידי שליח
הלכות הרשאה						
					קכב	אם מת המלוה או שביטל השליחות או ההרשאה
					קכג	הרשאה, על מה נכתבת וכיצד נכתבת
					קכד	נתבע, אם יכול לעשות מורשה
					קכה	השולח חובו או פקדונו על ידי שליח
					קכו	הפורע חובו במעמד שלשתן
					קכז	דין איש שלוה מאשתו וגרשה, או עבדו ושחררו, והלוה מן עובד כוכבים שנתגייר
					קכח	דין הפורע חוב של חבירו או שמשכנו בשביל חבירו

הלכות ערב						
					קכט	דין הערב בשטר ועל פה, ומתי נפרעין מן הערב
					קל	דין ערב שפרע למלוה כיצד נפרע מן הלוה
					קלא	מי שחזר בו אחר שנתרצה להיות ערב
					קלב	עבד ואשה וקטן שערבו, ושנים שנעשו ערבים בשביל אחד, ואחד בשביל שנים
הלכות חזקת מטלטלין						
					קלג	מי שמוחזק במטלטלין הידועים לאחר
					קלד	אומן שטוען בדבר שהוא אומן שקנאו מבעליו
					קלה	דין המחזיק בבעלי חיים כגון בהמה ועבד
					קלו	מי שנתחלפו כליו בבית האבל והמשתה
					קלז	מי שלקט פירותיו של חבירו
					קלח	דין שנים אוחזין בטלית וחולקים עליו
					קלט	דין שנים חלוקין בדבר, ואם בא שלישי וחטפה
הלכות חזקת קרקעות						
					קמ	דין החזיק בקרקע של חבירו, ודין חזקת הבתים והחנוניות
					קמא	דין חזקת שדה הלבן והאילן
					קמב	דין סיוע המערער למחזיק בחזקתו, ואם היה הסיוע בטעות
					קמג	דין המחזיק שלא בפני המערער והוא במדינה אחרת או ברח
					קמד	שנים שהחזיקו בשדה אחת, זה אכלה וזה אכלה
					קמה	הביא המחזיק עדים ולא כונו עדותם בשנים
					קמו	מחאה מבטל החזקה, ובאיזה לשון ובמה ומתי
					קמז	המערער על השדה והוא עד או דיין
					קמח	מי שאבדה לו דרך שדהו
					קמט	אלו שאין להם חזקה
					קנ	מי שירד לתוך שדה בתורת משכון וחזר ועשה שטר מכירה
					קנא	דין אלו שאין אכילתן ראיה
					קנב	דין אלו שאין להם חזקה, מתי יש להם חזקה
הלכות נזקי שכנים						
					קנג	דין הוצאת זיז ומרזב והעמדת טולם ונביעת קורות
					קנד	חזקת חלונות ופתחים, וכמה צריך להתרחק מהן
					קנה	דין הרחקת נזיקין
					קנו	דין מי שירד לאומנותו של חבירו ומי שמביא סחורה לעיר אחרת
הלכות שותפים בקרקע						
					קנז	שנים שהן שותפים בחצר ובאים לידי חלוקה כיצד יבנו הכותל
					קנח	חלקו גינה או בקעה כיצד עושים הגדר
					קנט	היזק ראייה שמגג לגג, וכיצד יסירוהו

						קס	גג הסמוך לחצר, ושתי חצרות אחת גבוה מחברתה
						קסא	דברים שבני החצר כופין זה את זה
						קסב	דברים שבני כופין זה את זה
						קסג	דברים שבני העיר כופין זה את זה
						קסד	בית ועליו של שנים ומה יש על כל אחד לחלקן
						קסה	מי שיש לו גינה תחת בד של חבירו
						קסו	מי שנפל כותלו לגינת חבירו
						קסז	שתי גינות, אחת גבוהה מחברתה
						קסח	שטף נהר את זיתיו, והמוכר זיתיו לעצים
						קסט	מי שיש לו בור לפנים מבורו וגינה לפנים מגינתו
						קע	גנות המסתפקות ממעין אחד
הלכות חלוקת שותפות							
						קעא	איזה דבר שהשותפין כופין זה את זה לחלוק, וכל דיניו
						קעב	בית או חצר איך נותנים ד' אמות, והזבל שבחצר ונתינת האכסניא
						קעג	שותפים או אחים שרצו לחלוק דבר שאין בו דין חלוקה, וחלוקת ספרים, ושאין להם חזקה זה על זה
						קעד	אחים שחלקו או שותפים או בכור שבאים לחלוק
הלכות מצרנות							
						קעה	אחין שרצו לחלוק, וכל דיני דבר מצרא
הלכות שותפים							
						קעו	השותף כיצד מתקיים וכיצד נוהגין וכיצד נפרדין, ואם מת אחד מהם
						קעז	שותפים שאחד מהם ירד לאומנות המלך או חלה
						קעח	שותף שבקש מהמוכס שימחול לו
						קעט	שותפין אין להם חזקה זה על זה
						קפ	שותפים בחצר שנדרו הנאה זה מזה, /ובו סעיף אחד/
						קפא	שיירא שעמד עליהם גיים והציל אחד מהם
הלכות שלוחין							
						קפב	כיצד נעשה שליח, או טעה וקנה ביקר ואם עבר על דעת משלחו
						קפג	עשה שליח לקנות לו חטין וקנה לו שעורין
						קפד	הקונה שדה על שם אחד ואחר כך אומר שהוא לעצמו, ודין שליח מקנה לג' ביחד
						קפה	סרסור שמכר בפחות או ביותר ממה שאמר לו בעל הבית, ושאר טענות שבינו לבין בעל הבית
						קפו	הלוקח כלים מן האומן למכור
						קפז	דין שליח שטוען שאירעו לו אונסים
						קפח	אין שליחות לעובד כוכבים ויש שליחות לעבד ואשה
הלכות מקח וממכר							
						קפט	דין אין המקח נגמר בדברים
						קצ	דין קניית קרקע בכסף

					קצא	דין קניית קרקע בשטר
					קצב	דין קניית קרקע בחזקה
					קצג	המחובר לקרקע דינו כקרקע
					קצד	עובד כוכבים שמכר קרקע לישראל וקבל כסף ולא כתב שטר
					קצה	דין קניית קרקע או מטלטלין בחליפין
					קצו	דין קניית עבד כנעני
					קצז	דין קניית בהמה גסה ודקה
					קצח	דין קניית מטלטלין איזה במשיכה ואיזה במסירה, ומה דינו במעות שבידו
					קצט	יש דרכים שמעות קונות ויש זמן שמעות קונות
					ר	דין קניית מטלטלין על ידי חצר, וכיצד קונה כליו
					רא	דין רשם על החבית, והתוקע כפו לחבירו
					רב	דין קניית מטלטלין אנב קרקע, או עבדים וקרקע, או עבד ומטלטלין, או בהמה וכלים שעליה
					רג	כל מטלטלין נקנין בחליפין ומטבע אין נקנה בחליפין
					רד	אימתו מקבל החוזר בו מי שפרע ומתי נקרא מחוסר אמנה
					רה	דין מוכר מחמת אונס, ומסר מודעא ובטלה
					רו	דין כשאמכור אמכור לך במאה ומכר לאחר ביותר, או שאמר
					רז	המוכר נכסיו על תנאי, ודיני אסמכתא, והמחייב עצמו בדבר שאינו חייב בו
					רח	מקח שנעשה בצד איסור
					רט	המקנה דבר שאינו מסוים או שלא בא לעולם
					רי	המקנה לעובר שלו או לעובר אחר
					ריא	דין דבר שלא ברשותו, והכותב נכסיו לבניו לאחר מותו
					ריב	דין מקנה דירת בית או חצירו או מקדיש דבר שלא בא לעולם
					ריג	פירות כוורת ופירות שובך באיזה ענין קנה
					ריד	המוכר בית סתם מה נמכר עמו
					רטו	המוכר חצר ובית הבד ומרחץ ועיר מה מכר בכלל
					רטז	המוכר שדה ואמר
					ריז	המוכר בתוך שדהו אמת השלחים או דרך יחיד או דרך רבים או מקום לעשות קבורה
					ריח	המוכר בית כור עפר ויש בו סלעים ובקעים
					ריט	כיצד מסיימין המצרים ואם לא סיים אותם
					רכ	המוכר את הספינה וקרן וצמד בקר ופרה וחמור ושפחה
					רכא	מוכר שאמר במאתים ולוקח אומר במנה
					רכב	שנים חלוקים על המקח, ושאר טענות שבין המוכר והלוקח
					רכג	המחליף פרה בחמור וילדה, או מי שיש לו ב' עבדים או ב' שדות
					רכד	המחליף פרה בחמור או שקנה ונמצא נקב בבית הכוסות
					רכה	אם קבל עליו לא אונס שאירע, או התנה בפירוש שלא יהיה עליו אחריות
					רכו	המוכר שדה שלא באחריות או יצא עליו קול ערעור

הלכות אונאה ומקח טעות					
עד כמה הוה מחילה או חזרת האונאה, ושליח שטעה ואחים שחלקו וטעו	רכז				
אסור להונות בדברים ולגנוב דעת הבריות ולרמות במקח וממכר	רכח				
המוכר לחבירו חטים או שעורים או פירות, כמה פסולת צריך לקבל הלוקח	רכט				
המוכר לחבירו מרתף של יין, והלוקח יין והחמיץ	רל				
שלא לרמות במדה ובמשקל, וכיצד יעשה אותם וכיצד ישקול, וחיובן להעמיד ממונים על המדות ועל השערים	רלא				
המוכר דבר במדה ובמשקל וטעה, או שטעה במנין המעות, ומוכר דבר ונמצא בו מום	רלב				
המוכר מין ונמצא מין אחר, או רע ונמצא יפה	רלג				
המוכר דבר איסור ואכלו הלוקח	רלד				
קטן וחרש ושוטה ושכר מתי מוכר מטלטלין, והקונה בשבת וביום טוב	רלה				
עובד כוכבים שאנס קרקע מישראל או בעלילות דברים	רלו				
המחזיר אחר דבר לקנותו וקדם אחר וקנאו	רלז				
כותבין שטר למוכר ולא ללוקח	רלח				
מי שבא ואמר	רלט				
שני שטרי מכר היוצאים על שדה אחת מזמן אחד	רמ				
הלכות מתנה					
המתנה במה תתקיים וכן המחילה, והנותן דבר שאינו מסוים	רמא				
דין מתנה באונס ומסירת מודעא ומתנה טמירתא	רמב				
דין המזכה לחבירו על ידי אחר ורוצה הנותן או המקבל לחזור בו	רמג				
האומר לשנים לכתוב שטר מתנה לפלוגי	רמד				
הכותב	רמה				
השומע שמת בנו וכתב נכסיו לאחר	רמו				
השולח חפצים לבני ביתו ולא פירש היאך יחלקום	רמז				
הנותן מתנה לחבירו ואמר ליה	רמח				
הנותן מתנה וחוזר בו או הנותן לעבד ואשה	רמט				
הלכות מתנת שכיב מרע					
דין מתנת שכיב מרע במקצת או בכלולה בלא קנין ובקנין	רנ				
דין מתנת שכיב מרע או בריא	רנא				
מתנת שכיב מרע מוציאין ממנו למזון האשה והבנות	רנב				
איזה לשון מועיל לשכיב מרע, ושכיב מרע שאמר	רנג				
שכיב מרע שביקש שיעשו קנין במתנות	רנד				
שכיב מרע שאמר	רנה				
עובד כוכבים שנתנייר שנתן מתנת שכיב מרע או ששחרר עבדו	רנו				
הכותב נכסיו לבנו או לאחר מהיום ולאחר מותו, ומתנת בריא שכתבו בה מהיום ולאחר מיתה	רנז				
מתנה שכתוב בה לאחר מיתה אם יש בו זמן	רנח				
הלכות אבידה ומציאה					

						רנט	השבת אבידה, מאיזה מקום חייב להשיבה
						רס	המוצא דבר שמוכח שהונח שם
						רסא	דין המוצא במקום שניכר שאינה אבדה
						רסב	על איזה דבר חייב להכריז ואיזה דבר הוא של מוצאו
						רסג	המוצא אבידה שמתגביש להשיבה
						רסד	אבידתו קודמת לכל אדם; אבידת רבו ואבידת אביו של מי קודמת
						רסה	אין ליטול שכר על האבידה
						רסו	דין אבדת עובדי עבירה
						רסז	כיצד מכריז וכיצד מטפל בה בעודו בידו
						רסח	דין קנייה בחצירו ובד' אמותיו
						רסט	המגביה מציאה לחבירו, ואם הגביהו חרש ופקח
						ער	מציאת חרש שוטה וקטן ובנו ובתו ועבדו ושפחתו ואשתו ופועלו
						רעא	מציאת בהמה ויטר חוב ושובר וגט אשה
הלכות פריקה וטעינה ודין הולכי דרכים							
						ערב	דין בהמות או ספינות שפגעו זה בזה
הלכות הפקדן ונכסי הגר							
						רעג	דין הזוכה מן ההפקדן, והפקדן כיצד וכמה
						רעד	עוד יש איזה דברים של חבירו שמותרים אף על פי שאינם הפקדן
						ערה	דין הזוכה בנכסי עובד כוכבים שנתגייר ומת בלא יורשין
הלכות נחלות							
						רעו	סדר נחלות כיצד הוא
						רעז	הבכור נוטל פי שנים, ואיזה הוא בכור לנחלה וספק בכור
						רעח	אין הבכור נוטל פי שנים לא במלוה ולא בשבח, ואם מכר חלק בכורה
						רעט	דין האומר
						רפ	אמר אחד
						רפא	המעביר נכסיו מבניו ליתנם לאחד
						רפב	שלא להעביר נחלה ממי שראוי לירש
						רפג	דין ירושת עובד כוכבים וגר וישראל מומר לעבודת כוכבים
						רפד	אין צריך עדות לירוש שהוא קרוב וצריך עדות שמת
						רפה	שבוי שברח והיוצא לדעת מה יעשו בנכסים
						רפו	יתומים גדולים וקטנים היאך ניוזנים מנכסיהם
						רפז	מי שמת והניח בנים גדולים וקטנים
						רפח	היאך שמינ מה שעל בניהם ובנותיהם כשחולקים
						רפט	אחים גדולים וקטנים ורוצים לחלוק
הלכות אפטרופוס							
						רצ	דין אפטרופוס מי ימנו וכיצד יתנהג וכל משפטיו

כל הזכויות שמורות למכון "אפיקי מים" | [להורדת טבלאות נוספות](#)

הלכות פקדון					
				רצא	דין שומר חנם מאימתי מתחייב בשמירה, וכיצד היא השמירה
				רצב	שלא לשלוח יד בפקדון, ואם שלח בו יד
				רצג	מתי ניתן הפקדון ליתבע, ואם יכול להחזירו בכל מקום
				רצד	הכופר בפקדון או שטוען נגנב
				רצה	שילם הנפקד כיצד משביעין אותו
				רצו	המפקיד בעדים וטוען הנפקד
				רצז	הכופר בפקדון אפילו נותן המפקיד סימן
				רצח	נפקד אומר
				רצט	שנים שהפקידו ביד אחד ואחד מהם בא לתבוע
				ש	שנים שהפקידו, אחד ק' ואחר ר', וכל אחד תובע מאתים
				שא	דין השומרים בעבדים וקרקעות ובהקדשות ובשל עניים
				שב	דיני שומרים א' האיש וא' האשה
הלכות שומר שכן					
				שג	שומר שכן באיזה דבר חייב או פטור ומאימתי מתחייב
				דש	המעביר חבית ממקום למקום ונשכר, מתי חייב
				שה	שומר שכופר או שטוען נאנס או נגנב
הלכות אומנים					
				שו	האומנים שומרי שכן, ואם קלקלו, וטבח שנבל
הלכות שוכר					
				שז	דיני השוכר וחייבו ופטורו ואם השאיל או השכיר
				שח	השוכר בהמה לרכוב עליה כמה יטעון עליה
				שט	השוכר את הבהמה לילך למקום ידוע והוליכה למקום אחר
				שי	השוכר את החמור ונסתמא או מת או נשכר
				שיא	השוכר הספינה ופרקה בחצי הדרך או טבעה בחצי הדרך
				שיב	המשכיר בית לחבירו לזמן קצוב או סתם
				שיג	המשכיר בית לחבירו בבירה גדולה באיזה מקום רשאי להשתמש
				שיד	מה הדברים שעל המשכיר לעשות או על השוכר
				שטו	דין המשכיר בית על תנאי
				שטז	המשכיר בית לחבירו לזמן קצוב ורצה השוכר להשכירו לאחרים
				שיז	אמר השוכר
				שיח	השוכר רחים מחבירו ושוב לא נצטרך
				שיט	מי שהטעה חבירו עד שהכניס פירותיו לביתו
הלכות חכירות וקבלנות					
				שכ	מקבל או חוכר מחבירו היאך יתנהג עם זה
				שכא	המקבל בית השלחין ושדה האילן ויבשו

					שכב	המקבל שדה מחבירו ואכלה חגב או נשדפה
					שכג	המקבל שדה מחבירו ולקחה בעומריה
					שכד	המקבל שדה לזורעה מין ידוע ובא לשנותה
					שכה	המקבל שדה מחבירו אם רשאי לזורעה פשתן
					שכו	המקבל שדה לזורעה שומשמן וזרעה חטין
					שכז	דין מקבל שבא להסתלק ועדיין לא נגמרו הזרעים
					שכח	דין מקבל שרוצה להסתלק מפני רעת השדה
					שכט	המקבל שדה לזמן ומת והניח בן
					של	המקבל שדה ליטע כמה אילנות
הלכות שכירות פועלים						
					שלא	השוכר פועלים ינהג עממה כמנהג המדינה
					שלב	דין האומר לשלוחו
					שלג	השוכר את הפועל ובא הפועל לחזור קודם שהתחיל או אחר כן
					שלד	השוכר את הפועל להשקות השדה, והשוכר מלמד וחלה בנו
					שלה	השוכר את הפועל למלאכה סתם או למלאכה ידועה
					שלו	השוכר את הפועל לעשות בשלו והראהו בשל חבירו
					שלז	דין אכילת פועל בשעת מלאכה ממה אוכל או מתי אוכל
					שלח	דין אכילת בהמה בשעת מלאכה ואיסור חסימתה
					שלט	לתת שכר אדם בהמה וכלים בזמן, ומתי זמנו
הלכות שאלה						
					שמ	השואל חייב באונס, ובהמה שמתה מחמת מלאכה, ואם שלחה על יד בנו או עבדו
					שמא	השואל מחבירו חפץ סתם או לזמן קצוב
					שמב	אין השואל רשאי להשאיל
					שמג	דין השואל אחר כלות זמן השאלה
					שדמ	טען שמתה מחמת מלאכה או רוצה לשלם או לישבע
					שמה	דין שאל פרה ושכר אחרת
					שמו	דין פטור שאלה בבעלים עם כל דיניו, ובעל בנכסי אשתו
					שמוז	דין הזיק שור של שואל לשל משאיל או איפכא
הלכות גניבה						
					שמח	איסור גניבה ומי נקרא גנב ומאיזה שעה מתחייב
					שמט	דין אשה ועבד וקטן שגנבו
					שנ	ובו סעיף אחד
					שנא	דין הגונב כיס בשבת
					שנב	ובו סעיף אחד
					שנג	נשתנה הגניבה ביד הגנב או שנתיאשו בעליה ממנה
					שנד	השביחה הגניבה ביד הגנב

					שנה	גנב שהחזיר הגניבה שלא מדעת הבעלים
					שנו	אסור לקנות שום דבר מהגנב, והקונה מגנב מפורסם או אינו מפורסם
					שנז	המכיר כליו וספריו ויצא לו שם גניבה בעיר
					שנח	דברים האסורים לקנות מהרועים ומשומרי פירות ומבעלי אומנות
הלכות גזילה						
					שנט	איסור גזילה אפילו על מנת להחזיר, ומה נקרא גזילה ואיסור לא תחמוד ולא תתאוה
					שס	מצוה על הגזלן להשיב הגזילה, ואם אין בה שוה פרוטה או נשתנית
					שסא	דין יאוש, ואם יש עמו שינוי השם או שינוי רשות
					שסב	השביחה הגזילה ביד הגזלן ממילא
					שסג	הגזול בהמה ועבדים והזקינן, והדר בחצר חבירו שלא מדעתו
					שסד	הנכנס בבית פלוני והוציא כלים או חטף מידו זהובים
					שסה	הגזול ואינו יודע ממי גזל
					שסו	גזלן שבא לעשות תשובה אם מקבלין ממנו
					שסז	גזלן שבא להחזיר את הגזילה והגזול את אביו
					שסח	דין המציל או הקונה מלסטים ישראל או עובד כוכבים
					שסט	אסור לקנות מגזלן ולסטים וליהנות מממונם, ודינא דמלכותא כיצד
					שע	דברים שהם גזל מדבריהם כגון מפריחי יונים והמשחקים בקוביא
					שעא	קרקע אינה נגזלת אפילו נתייאשו הבעלים
					שעב	גזלן שהפסיד השדה ואכל פירות כיצד גובה אותם הנגזל
					שעג	דין מכרה הגזלן והשביח הלוקח מה דינו של לוקח עם הגזלן
					שעד	מכרה הגזלן וחזר וקנאה מהנגזל או נתנה לו במתנה
					שעה	היורד לשדה חבירו או לתוך חורבתו ונטעו או בנאו
					שעו	דין המסיג גבול רעהו
					שעז	מי שדרך הרבים עובר בתוך שדהו
הלכות נזיקין						
					שעח	אסור להזיק ממון חבירו ולא לגרום שום נזיק
					שעט	דין זה בא בחביתו וזה בא בקורנו ונשכר החבית
					שפ	האומר לחבירו
					שפא	דין חמשה שישבו על ספסל אחד
					שפב	הקוצץ אילן של חבירו והמונע חבירו מלעשות מצוה
					שפג	דין אדם המזיק לבהמת חבירו
					שפד	דין אדם המזיק שלא בגופו
					שפה	דין היזק שאינו ניכר כגון מנסך יינו של חבירו
					שפו	חילוק שבין גרמא בנזקין לדינא דגרמי, והזורק כלי מראש הגג
					שפז	שמין השברים לניזק ומשלם לו עליהם
הלכות מאבד ממון חבירו בידיים ומוסר ומלשין						

כל הזכויות שמורות למכון "אפיקי מים" | [להורדת טבלאות נוספות](#)

					שפח	דין ניזק נשבע ונוטל
הלכות נזקי ממון						
					שפט	דין ממון האדם שהזיק, וחילוק שבין תם למועד ובאיזה מקום חייב קרן וכן ורגל
					שצ	דין נזק רגל ותולדותיו ודיני צרורות וכלב ותרנגול שקפצו
					שצא	שן באיזה מקום ובאיזה אכילה משלם מה שהזיקה או מה שנהנית
					שצב	דין כלב שנטל חררה ואכל חררה והדליק הגדיש
					שצג	הכניס פירותיו לחצר חבירו שלא ברשות והוזק בהן בעל החצר
					שצד	בהמה שנפלה לגנה והזיקה, וכיצד משערין ההיזק
					שצה	המשסה את הכלב בחבירו או בעצמו
					שצו	כיצד שמירת תם ומועד או מסרן לשומר חנם או לשומר שכר
					שצז	מי שבהמתו רגילה ליכנס לתוך שדה חבירו, ובהמת הקצבים שמזקת
					שצח	הכניס שורו לחצר חבירו שלא ברשות, או נתן לו רשות להכניסו
					שצט	פרה שהזיקה גובה מולדה, ושור שננח פרה מעוברת כיצד שמין אותה
					ת	שור שהיה רודף אחר חבירו או שנים רודפים או שנים נרדפים
					תא	שור שננח וחזר ונגח, ואם תפס ניזק וחזר ונגח

					תב	ב' שוורים שחבלו זה בזה והן תמים או מועדים
					תג	שמין השברים לניזק, ואם פחתו או הותירו
					תד	שור שחבל בשור או השביו או פוגם
					תה	שור שחבל באדם או שננח אשה או שפחה
					תו	שור של עובד כוכבים או של הפקר או של חרש, שוטה וקטן
					תז	שור שננח ומכרו מזיק או ניזק
					תח	אין דנין דיני נזקין אלא בעדות ברורה
					תט	אין מגדלים בהמה דקה בישוב, וחזיר וכלב רע בכל מקום
					תי	בור באיזה מקום חייבו וכמה שיעורו, וכל משפטי בור
					תיא	תולדות הבור כגון אבנו סכינו ומשאו שהזיקו
					תיב	המניח הכד ברשות הרבים ונתקל בו אחר, או טעון כד ונתקל ונשבר, והשוּפך טים לרשות הרבים והזיקו
					תיג	דין הקדירים שהולכין זה אחר זה ונתקלו ונפלו
					תיד	אימתי אדם רשאי להוציא זבלים לרשות הרבים
					תטו	הגודר גדרו בקוצים והוזק בהם והמצניע קוצים בכותל חבירו
					תטז	הכותל והאילן שהיו רעועים ונפלו והזיקו

					תיז	כל דבר המזיק אין מוציאין אותו לר"ה
					תיח	נזקי האש פטורו וחייבו, וטמון באש וכל דיניו
					תיט	כיצד נפרעים לנזקים מהמזיק ומיורשיו
הלכות חובל בחבירו						
					תכ	החובל בחבירו חייב בחמשה דברים, וכיצד משערין אותם, והמבייש בדברים מלמיד חכם וע"ה
					תכא	המבייש חבירו שלא בכונה והחובל בחבירו שלא בכונה
					תכב	צריך החובל לפייס הנחבל שימחול לו
					תכג	נגף אשה ויצאו ילדיה, וכיצד שמין דמי ולדות
					תכד	החובל באביו ואמו או החובל בבניו או החובל בחבירו בשבת
					תכה	חייבי מיתות בית דין היאך דנים אותם בזמן הזה
הלכות שמירת נפש						
					תכו	חייב אדם להציל את חבירו בין בגופו בין בממונו
					תכז	מצות עשה להסיר כל מכשול שיש בו סכנת נפשות ועשיית מעקה לגגו
הדרן עלך טור אבן העזר						